

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21Csp/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119208793
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119208793.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava 821 08, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., IČO: 47234547, Ventúrska 16, Bratislava proti žalovanej: B. R., na. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. K. XXX/XX, L., o zaplatenie 1.730,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.730,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.695,21 eur od 05.07.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.06.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.730,21 eur spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.547,92 eur od 05.07.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.695,21 eur od 05.07.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len "Cetelem") v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 19.09.2014 uzavrel Cetelem ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, obsahom ktorej bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanej klasický spotrebiteľský úver vo výške 2.000 Eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 48 mesačných splátok vo výške 61,63 Eur, so splatnosťou prvej splátky 15.11.2014. Na základe úverovej zmluvy Cetelem poskytol žalovanej úver tak, že dňa 15.11.2014 poslal požadované peňažné prostriedky na účet žalovanej, čo potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovanej. Podľa bodu 2.1. Časti 3. Úverovej zmluvy sa žalovaná zaviazala riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelelom nedohodla inak. Cetelem splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza Cetelem z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní. Žalovaná

svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalovaná Cetelemu do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1.022,16 Eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovanej. Na predžalobné výzvy žalovaná nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej Cetelem vyhlásil dňa 04.07.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaná voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.730,21 Eur (1.547,92 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 123,11 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 24,18 Eur z titulu dlžného poistného z úveru; 35,00 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky;). Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.547,92 Eur od 05.07.2016 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.695,21 Eur od 05.07.2016 do zaplatenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Žalobca v prílohe predkladá výpis z úverového účtu žalovanej, z ktorého sú zrejmé dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok, ako aj všetky pohyby na úverovom účte žalovanej, t.j. kedy a v akej výške poskytol Cetelem žalovanej peňažné prostriedky a zároveň kedy a v akej výške žalovaná splácala poskytnutý úver. Žalobca ako dôkazy označil a predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere; Výpis z úverového účtu žalovanej; Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení, Výpis z obchodného registra.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením s obsahom listinných dôkazov a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere; Výpisom z úverového účtu žalovanej, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení, Výpisom z obchodného registra, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí ich neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti v zmysle § 180 CSP a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

4. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je pravdou, že predmetnú zmluvu o pôžičke s právnym predchodcom žalobcu uzavrela. Bol jej poskytnutý úver vo výške 2.000 eur. Splátky riadne a včas nesplácala, zo začiatku splácala splátky včas, neskôr jej neboli vysvetlené poplatky ani mailom ani telefonicky, tak prestala splácať. Okrem toho mala iné pôžičky, všetky sa týkali bývania, bola v nepriaznivej finančnej situácii. Žalovaná musela prioritne platiť hypotéku, po strate zamestnania splátky Cetelem prerušila. Výška pôžičky súhlasí. Žalovaná vie o tom, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná sa bude snažiť so žalobcom dohodnúť na splátkovom kalendári, nakoľko jej finančná situácia vzhľadom aj na ostatné pôžičky, ktoré spláca, jej nedovoľuje splatiť tento dlh naraz. Podľa žalovanej žalobca nemá nárok na úroky po splatnosti.

5. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.09.2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Cetelem Slovensko a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 29.09.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.000 eur, pri výške úrokovej sadzby 16,90 % ročne, výška mesačnej splátky bola 61,63 eur so splatnosťou mesačnej splátky vždy 15. deň v mesiaci, počet mesačných splátok bol 48, celková čiastka k zaplateniu bola 2.765,28 eur, RPMN bola dojednaná na 18,28 %, priemerná RPMN bola 18,01 %, termín konečnej splatnosti úveru bol 15.10.2018, poplatok za poistenie bol dojednaný na 6,99 %. Podľa bodu 3.1. Časti 3. Úverovej zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru. Podľa bodu 3.4. časti 3. Úverovej zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

6. Z Výpisu z úverového účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná vyčerpala 2.000 eur dňa 02.10.2014, uhradila celkom 1.022,16 eur, dlžná čiastka k 01.07.2016 bola 1.730,21 eur, z toho istina bola 1.547,92 eur, úroky, poistenie, ostatné boli 147,29 eur, náklady boli 35 eur.

7. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2016 vyplýva, že Cetelem oznámil žalovanej, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver nesplácala riadne a včas a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu 4.7.2016 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu. Žalobca preto vyzýva žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.730,21 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.547,92 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 147,29 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35 eur. Žalovaná prevzala zásielku dňa 15.07.2020.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

10. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (ďalej len „ZoSÚ“ alebo „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Cetelem Slovensko a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 29.09.2014 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského

úveru vo výške 2.000 eur, pri výške úrokovej sadzby 16,90 % ročne, výška mesačnej splátky bola 61,63 eur so splatnosťou mesačnej splátky vždy 15. deň v mesiaci, počet mesačných splátok bol 48, celková čiastka k zaplateniu bola 2.765,28 eur, RPMN bola dojednaná na 18,28 %, priemerná RPMN bola 18,01 %, termín konečnej splatnosti úveru bol 15.10.2018, poplatok za poistenie bol dojednaný na 6,99 %. Z Výpisu z úverového účtu žalovanej bolo preukázané, že žalovaná vyčerpala 2.000 eur dňa 02.10.2014, uhradila celkom 1.022,16 eur, dlžná čiastka k 01.07.2016 bola 1.730,21 eur, z toho istina bola 1.547,92 eur, úroky, poistenie, ostatné boli 147,29 eur, náklady boli 35 eur. Listom zo dňa 12.07.2016 označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX Cetelem oznámil žalovanej, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver nesplácala riadne a včas a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu 4.7.2016 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu. Žalobca preto vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.730,21 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.547,92 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 147,29 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35 eur. Žalovaná prevzala zásielku dňa 15.07.2020.

16. Predmetnú Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.09.2014 súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko právny predchodca žalobcu ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ako spotrebiteľ takto nekonala. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahuje i Zákon o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Žalovaná na základe predmetnej zmluvy čerpala úver. Žalovaná nedodrжала dohodnuté zmluvné podmienky, v dôsledku čoho žalobca dňa 12.07.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.07.2016 a vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej sumy 1.730,21 eur, čo mal súd preukázané z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z Výpisu z úverového účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná vyčerpala 2.000 eur dňa 02.10.2014, uhradila celkom 1.022,16 eur, dlžná čiastka k 01.07.2016 bola 1.730,21 eur, z toho istina bola vo výške 1.547,92 eur, úroky boli vo výške 123,11 eur, dlžné poistné bolo vo výške 24,18 eur, náklady boli 35 eur. V konaní bolo nesporné, že žalovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nezaplatila žalobcovi dlžnú sumu, preto súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.730,21 eur.

17. Žalobca ďalej žiadal priznať úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.547,92 eur od 05.07.2016 do zaplatenia.

18. Aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, Uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012) dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia, počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru a s protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka, resp. 517 Občianskeho zákonníka. V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

19. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/345/2017-68 zo dňa 17.09.2018, ktorý v ods. 14 uviedol: Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiel

spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nieť dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nepožíva v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

20. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na úroky za poskytnutie úveru po zosplatnení úveru ani v prípade, ak to bolo stranami dohodnuté, k čomu sa vyjadril aj Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 23Co/345/2017-68 zo dňa 17.09.2018, ktorý v ods. 16 uviedol: Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ). Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a vl. n. 87/1995 Z. z. Treba hovoriť o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ).

21. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti zmluvných úrokov odo dňa splatnosti úveru považoval za nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol.

22. Žalobca ďalej žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.695,21 eur od 05.07.2016 do zaplatenia.

23. Žalovaná tým, že sa s peňažným plnením dostala do omeškania, je povinná podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. okrem istiny zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Z dôvodu neplnenia úveru žalovanou riadne a včas, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy a ku dňu 04.07.2016 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu a žalovaná sa dňom 05.07.2016 dostala do omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovanej právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00%) ročne, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk ku dňu 05.07.2016 bola 0,00 zo sumy 1.695,21 eur od 05.07.2016 do zaplatenia.

24. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa pomeru úspechu a žalobcovi, ktorý mal čo do istiny vo veci plný úspech, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.